

*MELO VARIEGATUS, AURANTII FIGURA,
ODORATISSIMUS T. CLXXVII. F. 218.*

SEMINA Marocco primum delata dicuntur, ex quibus nati sunt Melones parvi rotundi, Aurantia mala magnitudine & figura referentes, cortice lævi, non, aut rarius parciusque verrucoso, in summitate tantum, ubi foveola, leniter sulcato, ex viridi & obscuriore aurantiaco variegato, maculis viridibus oblongis inæqualibus, per plenariam maturitatem in flavicantem & tandem in albicantem colorem transeuntibus, inscripto, odorem spirantes fragrantissimum & suavissimum, ex vinoso & moschato mixtum, carne albicante flaccida & insipida, odoris gratiam fallente.

Folia inferiora subrotunda, superiora nonnihil angulata, utraque per margines obiter dentata sunt, subhirsuta, superne viridia, inferne pallidiora. Flores e foliorum alis nascuntur flavi, in quinque, subinde in sex subrotunda segmenta, per margines leviter crenata, divisi, alii quidem steriles, alii vero fertiles, prouti in hoc genere fieri solet.

Numero 1. folium inferius, 2. superius, 3. flos. 4. & 5. fructus, 6. semen seorsum incisa sunt.

P. Collinson, a Nobil. Dn. Petre missum fructum & semina communicavit.

Deficiunt Auctores in descriptione Melonis parvi rotundi *C. B.* quantum autem ex nomine Camerarii liquet, aureus est; maculas & strias omnes tacent, exinde, quod defint, non immerito colligitur: Quapropter illum diversum judico, ad nostram vero speciem procul dubio pertinet:

Melo Perficus, fructu ex viridi & miniato colore mixto *Foncq. Hort. p. 83.*
Melo Perficus, fructu odorato, ex luteo & croceo eleganter striato *Petr. Mus. n. 269.* Melo Perficus minimus, odoratissimus *Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 333.* (ubi breviter describitur.) Melo pusillus odoratus, fructu pomiformi, cortice variegato, ex Persia *Pluk. Amalth. p. 143.*

*MENISPERMUM FOLIO HEDERACEO
T. CLXXVIII. F. 219.*

MENISPERMI genus nobis dedit *Tournefortius* in *Comment. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 237.* nomine desumpto a feminis figura, quod lunæ crescentis imaginem quodammodo representat. Notas ejus facit „ florem rosaceum, „ e plurimis nempe petalis circa embryonem in orbem positis conflatum, embryonem vero pistillo triplici terminari, cujus unaquæque pars, basis nempe styli, „ bacca fiat, in quibus singulis singula contineantur semina lunata.

A Smilace differt hoc genus in eo, quod nec spinosum sit, quamvis & Smilacis quædam species læves sint, nec claviculis, quantum adhuc constat, scandat, sed Convolvuli aut Tamni modo vicina ambiat, & semine, quæ non plura globosa vel ovata, sed unum profert, compressum, figura lunæ crescentis, ut *Tournefortius* expressit, vel, ut mihi in specie, quam describendam sumsi, apparuit, Cornu Ammonis proxime exprimens, nisi quod tot circumvolutiones non obtineat.

neat. Porro flores petala, quam Smilax, obtinent breviora. A Tamno floribus hexapetalis & baccis monospermis distinguitur.

Unam tantum hujus generis speciem dicto loco recensuit *Tournefortius*, quæ ipsi dicta fuit, *Menispermum Canadense scandens, umbilicato folio*, cujus synonyma: *Clematis hederacea perennis Virginiana, umbilicato folio, papposo flore Hort. Reg. Par. Clematis Hederæ folio Hort. R. Blef.* Ea nempe species folia habet umbilicata & angulosa, *Hederæ helicis* quodammodo figura, cum nostra variet, & nunc integra, nunc angulosa obtineat, eaque non umbilicata. Cur vero papposo flore vocetur in *Hort. R. Par.* merito aliquis cum *Plukenetio Alm.* p. 181. miretur. *Plukenetius* ceterum, qui primus *Phyt. Tab. 36. fig. 3.* iconem exhibuit, vocat *Hederam monophyllam, Convolvuli foliis, Virginianam.* Quibus vero tum *Clematidis*, tum *Hederæ* genus notum est, dubium esse nequit, quin præsens genus multum ab illo differat & merito distingui mereatur.

Sarmenta nostra hæc species habet prælonga, *Phaseoli* instar scandentia, tertia, gracilia, quibus in oblongis pediculis teretibus alterna serie folia adnascuntur læte viridia, *Hederæ arborescentis* foliis tum figura, tum colore, tum fere consistentia similia, in superiore flagellorum parte, velut in *Hedera annosiore*, integra, in media & inferiore non raro, *Hederæ junioris* instar, angulata, cujusmodi folium seorsum figura marginali prima appictum est, in quo venæ, quæ in illis minus conspicuæ sunt, simul exprimuntur. Eæ vero, licet valde crebræ sint, superficiales tamen sunt, & folia ideo rugosa non efficiunt, & quamvis porro pilis tenuibus obsita sint folia, glabra tamen potius & splendentia (præsertim juniora folia, vetustiora enim utrinque subhirsuta sunt & minus splendent) apparent, præterquam parte inferiore, qua magis pilosa & hirsutia aliquali prædita sunt, colore item pallidius virente. Sarmenta porro & foliorum pediculi tenui quodam villo obsita sunt.

E foliorum superiorum alis flores spicatum digesti nascuntur, hexapetali, nudi, petalis brevibus obtusis albidis constantes, quorum sinu apices latiusculi luteoli continentur, staminibus vix conspicuis insidentes. Embryo & stylus e quinque & sex in hac specie corniculis constare videbatur. Porro an ternæ singulis floribus baccae & semina succedant, ut *Tournefortius* prodidit, observare nequivi, quoniam superveniens frigus ea pessundedit: in specimine ficco in Carolina lecto, ex quo semina figuræ addidi, tres quatuorve & quinque baccae eidem pediculo communi congestæ inhærebant, ex quibus certi quid determinare non licebat. Ceterum hæ baccae nigrae erant, modice compressæ, & ob seminum inæqualitatem rugosæ, quarum cortice in aqua calida emollito & remoto, semina comparebant compressa, dura, *Cornua Ammonis* petrefacta referentia, rugosa, incisuris nempe asperis contrario situ, velut in *Ericæ vulgaris* foliis, per dorsum & latera decurrentibus exarata, quæ nudata semina seorsum vario situ figura secunda, tertia & quarta appicta sunt.

Radix perennis est, *Anemonoidi*, ni fallor, similis. Sponte nascitur in Virginia & Carolina.

Fidem faciente *Phytophylacio Sherardino*, est *Baccifera* foliis rigidis glabris, membranaceis, uncia latioribus, fescunciam plus longis, marginibus æquis *Raj. Hist. Tom. III. App. p. 253. n. 40.* „Fructus, inquit *Rajus*, baccae parvæ rotundæ sunt, plures simul in pediculo, ex alis foliorum & summis virgis enascente, „communi, sed brevi.” Hæc sunt, quæ *Rajus* habet.

P. 224.

F. 219.

T. CLXXVIII.

Menispermum folio hederaceo.

Asplenium platyneuron

Asplenium platyneuron L. - This fern is characterized by its broad, ovate leaves with distinct venation. The fronds are typically 1-2 feet long and 6-10 inches wide. It is commonly found in damp, shaded areas such as forest floors and stream banks. The plant is a member of the Asplenaceae family and is known for its ability to grow in a wide range of habitats, from high mountains to lowland swamps.

Iztacpatli Quizasepin *Hist. Mex. p. 381.* huic idem dicerem, ni venæ dicerentur & pingerentur rectæ & indivisæ. Nostræ vero plantæ venæ obliquæ sunt & ramosæ aliquantum, veluti in Hedera observantur. An nostræ radix tam crassa sit, ac in *Hist. Mex.* figuratur, nondum mihi compertum est.

Ulterius hujus generis species videntur, (1) Arbor Aristolochiæ foliis Maderaspatana, fructu parvo, Medicæ ad instar convoluto *Pluk. Alm. p. 43. Tab. 13. fig. 2.* A qua ipse differre non putat, Cocculum Officinarum: Cautacudde Malabarorum *Mant. p. 52. Tab. 345. f. 2.* (2) Cocculi Indi species minima, Myosotidis hirsutis foliis & facie, fructu minimo reniformi *Pluk. Amalb. p. 62. Tab. 384. f. 3.* (3) Cocculus Indus foliis Aristolochiæ subtus lanuginosis, fructu minore, Perruncurry Malabarorum *Pluk. Amalb. p. 61. Tab. 384. f. 5.* (4) Cocculi Orientalis frutex convolvulaceus, orbiculatis foliis, prona parte villosis, ex Infulis Crocodilorum *Pluk. Ibid. f. 6.* (5) Cocculi Indi altera species minor scandens, Vincæ pervincæ foliis villosis *Pluk. Ibid. f. 7.* Horum fructus respondet, florem nondum vidi. Tres præterea alias nominatenus recenset dicto loco Cocculi species, de quibus nil habeo compertum.

DE MESEMBRYANTHEMO, FICOIDES DICTO, IN GENERE.

A Similitudine, quæ inter Ficus Indicæ vulgo dictæ, & quarundam hujus generis specierum fructus intercedit, Ficoidis nomen primus imposuit P. Hermannus in Horti Lugd. Bat. Catalogo, cui non tantum nomen, sed & multarum hujus generis specierum notitiam debemus. Non longe post Jac. Breynius in Prodr. Alt. p. 67. & seqq. Mesembrianthemi introduxit nomen, postquam hoc genus plantas in Centuria Rar. Plant. Chrysanthema aizoidea, in Prodromo primo vero Chrysanthemo similes vocavisset. Notat enim in dicto Prodromo, plantas esse heteroclitas, Kali florido repentis aizoidi Neapolitano *Col.* cognatas, quæ nullam, præter floris aliquam similitudinem, cum Chrysanthemis affinitatem habeant. Itaque in Prodromo secundo audacius fecit & novo generi, cujus notas dat, novum tribuit nomen, Mesembrianthemi videlicet, seu Floris meridiani, „ quoniam, ut ipse loquitur, plerarumque hujus generis specierum flores, medio die Sole illustrato, sese aperire observantur.” Constat inde Breynio constitisse de differentia hujus generis, antequam P. Hermannus suum Catalogum Hort. Lugd. Bat. ederet; prodiit enim Hermanni Catalogus anno 1687. Breynii vero Prodr. primus anno 1681. & Alter 1689. Hermanno tamen, qui in loco natali prius observavit, & primus clarius distinxit, non minor laus debetur. Sic factum est, ut ad hunc usque diem Ficoidis nomen vulgo fuerit receptum, sive quod esset primum & facilius pronuntiatu, sive quod Breyniano magis notum, cum Hermannus id discipulis suis instillaret, Breyniani vero Prodr. non in omnium versarentur manibus.

Plukenetius, cui placent pleonasmus, utroque usus est nomine, & Ficoide Mesembryanthema vocavit hoc genus plantas. Sic ille facultatem sibi reliquit, si quæ comperiantur species noctifloræ, singulare aliquod epitheton distinguens adjicere.

Obser-

Observandum autem a dicto Plukenetio Ficoidis genus nimis late extendi, & Tunam, Cereum ac Melocactum eo ab ipso referri. Notandum porro ejus speciei, quæ Ficoides Americanum seu Cereus minimus serpens Americanus ipsi dicitur *Alm. p. 148. Tab. 158. fig. 6.* flores ipsi observatos, quos verbis ac sententiis alte petitis describit *Mant. p. 76.* ubi se continere non potuit, quin nova imponeret nomina: Solfuga, Misophœbus, Noctiluca, &c. Equidem minime tantos ac tam speciosos flores proferunt Mesembrianthema noctu florentia, ac Cereus iste, minime tamen dubium est, quin, si hæc cognoverit Plukenetius, peculiaris quædam nomina (forte Miranax, vel Miraluna, sicuti Mirasol *Mant. p. 111.*) ipsis appropriarit. Quamvis conjicere liceat Breynio constituisse de noctu florentibus speciebus, cum plerarumque flores circa meridiem explicari scripserit, non tamen apparet, eum recensuisse aliquam in suis scriptis speciem noctu florentem.

Nunc si optio detur, ego Mesembrianthemum nomen præferrem Ficoidis appellationi. Nam cum Ficus Indica male dicatur Ficus, immo nec Opuntia bene, quorsum ergo Ficoidis denominatio, an ad Ficum vulgarem? inter quam & Mesembrianthemum quænam est similitudo? an in solo fructu? certe claudicans. Mesembrianthemum itaque appellatio congruit plerisque hujus generis speciebus, quamvis non omnibus. Si quis autem incongrue appellari ita censeat noctu florentes species, per me licet, Nycterianthema eas vocet, & novum genus inde faciat, qui volet, cum & differentiæ reperiantur, quibus generice a Mesembryanthemo distinguere queat, modo eæ sint constantes, & in omnibus reperiantur speciebus. In tribus quidem, quas examinavi, speciebus, fructum in quatuor tantum loculamenta divisum observavi, florem vero evidentius, quam in aliis, monopetalum, annulo nempe ad basim connexum & integrum. Sed tum distinguere oportet & eas species, quæ fructus gerunt pluribus, quam quinque loculis, distinctos. At hoc commode fieri non potest, cum in utroque genere non alia differentia, quam fructus cellularum numerus diversus reperiat, cumque inter quinquecapsulares sint quædam species habitu & facie multicapsularibus similes, & alia species sit quadricapsularis, nempe Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi congestis, quæ congenerem & sibi valdequam similem speciem habet, nempe Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi expansis, cui fructus in quinque loculamenta divisus, quæ inquam species invicem tam similes sunt, ut, nisi a curatius inspiciente, distinguere nequeant, proinde consultius videtur, immotum hoc genus relinquere, quam floribus, foliis, nascendi modo & toto habitu tam similes plantas in tam remota genera rejicere. Quapropter ego quidem in uno Mesembryanthemi genere acquiesco, scribendo id per y, ut alius sensus & derivatio emergat. Flos nempe cui embryo est in medio; quod licet innumeris aliis plantis contingat, non tamen id eodem modo, ac in hoc genere, fit, ut nempe flos non tam inhæreat summo fructui, quam ab ipsius capite seu parte superiore arte perforetur, & tam tenaciter medio embryoni, (quod ad ejus augmentum ex vasculi circulo vel annuli juxta calycem vestigio apparet) circumnascatur, ut absque laceratione in plerisque speciebus avelli nequeat. Atque hæc de nomine.

Flos hujus generis natura plenus est, e plurimis nempe petalis angustis radiatim, Asteris instar, expansis constructus, regularis, figuræ rosaceæ. An vero monopetalus vel polypetalus dici mereatur flos, non usque adeo planum est.

Super

Super, vel potius circa fructum quidem is locatur & super eo semper marcescit, inque speciebus aliquot totus extrahi potest, annulo quodam in basi terminatus, e quo petala & stamina egrediuntur, in plerisque vero reliquis, iis præsertim, quibus filamentosi flores, speciebus annulus iste conspicuus non est, & adeo tenaciter summo fructui styloque medio cohæret, ut absque laceratione avelli nequeat flos. Ceterum floris petala, vel si mavis segmenta, vel minus numerosa sunt & omnia ejusdem fere magnitudinis & figuræ observantur, vel magis numerosa sunt & magnitudinem habent diversam, ea nempe quæ marginem efficiunt, longiora sunt & latiora, quæ vero interiora occupant, angustiora fiunt & breviora, tandemque in capillamenta, quibus stamina insident, abeunt, cum in illius generis flore interiora petala tenuia deficient, stamina vero non dispersa, sed unà in capitulum aliquod collecta observentur. Non raro tamen fieri solet, ut & filamentosi flores stamina in capitula collecta habeant, & qui proprie non filamentosi sunt, petalis tamen abundant, stamina dispersa gerant.

Fructus viridis, crassus & succulentus est ab initio, ad feminum vero maturitatem contrahitur, & nunc angulosus fit, nunc subrotundus remanet, semper vero in fungosam aridam substantiam subfuscam abit, figuræ variæ, modo enim turbيناتus, modo rotundus, modo ex rotundo depressus observatur, superficie nunc lævi & æquabili, nunc plus minusve angulosa. Parte sua inferiore carnosus est, superiore in plura loculamenta, semina plurima exigua arenosa continentia, divisus. Quæ loculamenta, ut supra demonstratum est, in quibusdam speciebus quatuor, in plurimis aliis quinque, in non paucis his multo plura observantur. Quot sunt loculamenta, tot observantur styli breves reclinati, crassiusculi, summum fructum coronantes & vestigia radiata, ad fructus usque maturitatem, relinquentes. At calycis folia, nisi in quadricapsularibus, non respondent numero loculamentorum, licet enim quinquecapsularia vascula quinquefoliata observentur, tamen in multicapsularibus segmentorum calycis numerus minime augetur, sed illorum instar quinquefoliata plerumque manent vascula. Quin & linguæformia *Mesembryanthema*, quæ plures, quam quinque, feminum loculos habent, calycem habent in quatuor tantum segmenta divisum. Hæc vero calycis segmenta ab initio e superiore fructus parte nascuntur, procedente vero tempore, quo magis fructus intumescit, eo a summitate magis recedunt in permultis speciebus foliola illa, & tandem plane corrugata disparent.

Rami & folia conjugata, crassa & succulenta sunt, apoda & avenia, lævia plerumque, quandoque aspera, nonnunquam micis crySTALLINIS aspersa & subinde multis punctis, imperviis tamen, notata.

Hujus generis species Hermannus dividit fructus respectu in quinquecapsulares & multicapsulares: illius generis duas fructu piriformi majori, quinque fructu piriformi minori, tres vero fructu orbiculato recenset; hujus generis alteram fructu majori, alteram fructu minori notat. His addi possunt, quæ fructus habent in quatuor tantum cellulas divisos. Alia differentia a modo nascendi suppetit & foliorum figura, dum vel frutescentes, vel sessiles herbaceæ & humiliores observantur, folia vero vel latiora sunt planaque, vel teretia, vel triangula, vel medio modo formata, superne nempe plana, subtus autem rotundata, quo figura obtuse triquetra efficitur, quæ Auctores non satis advertentes passim teretibus anume-

raverunt. Mihi cum fructus respectu apud multicapulares quædam quinqucapsulares, quoniam ceteris partibus similes sunt, locandæ sint, cumque, ut supra demonstratum est, duæ sint Mesembryanthemi species tortuosæ, foliis nempe expansis, & altera foliis congestis prædita, quarum hæc quadricapsularis, illa vero quinqucapsularis est, quæ nec ad diversa genera referri possunt, nec ut species ejusdem generis ob similitudinem longe ab invicem moveri possunt, cum porro fructus nec primo intuitu, nec sæpe omnino non apud nos in conspectum veniat, divisio illa non tam commoda videtur, quam quæ a foliis & modo nascendi, quæ primo ortu & semper obvia sunt, petitur; a quibus hujus generis familiam in sequentem ordinem distribuo, nempe

M E S E M B R Y A N T H E M A habent vel folia

- PLANA LATA, quæ
 PROCUMBUNT, aut reclinata saltem sunt, ut *Mesembryanthemum Tripolii folio, flore argenteo: Mesembryanthemum crystallinum, Plantaginis folio undulato: Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi congestis: Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi expansis: Mesembryanthemum folio scaltrato: Mesembryanthemum folio linguiformi latiore, angustiore & longiore: Vel folia habent*
- A PLANIS DIVERSA, quæ vel
 SESSILIA SUNT; foliis
 TERETIBUS: ut *Mesembryanthemum calamiforme.*
 TRIQUETRIS, dorso
 CONVEXO: *Mesembryanthemum rostrum Ardeæ referens: Mesembryanthemum rictum felinum representans.*
 MINUS CONVEXO: *Mesembryanthemum rictum caninum referens: Mesembryanthemum foliis robustis albicantibus.*
 ACUTIORE: *Mesembryanthemum Bellidiflorum.*
- NON SESSILIA, sed vel procumbentia, vel reclinata aut leniter furrecta, vel frutescentia & erecta, foliis
 RADIO PILOSO TERMINATIS: *Mesembryanthemum radiatum, ramulis prolixis recumbentibus: Mesembryanthemum radiatum humile, foliis minoribus & majoribus.*
 RADIO PILOSO DESTITUTIS: margine foliorum
 INTERRUPTO,
 DORSO GIBBOSO: *Mesembryanthemum folio dolabriformi.*
 DORSO SERRATO: *Mesembryanthemum serratum, flore acetabuliformi luteo.*
 DORSO ACULEATO: *Mesembryanthemum perfoliatum, foliis minoribus diacanthis: Mesembryanthemum perfoliatum, foliis majoribus triacanthis.*
 LATERIBUS TUBERCULOSIS: *Mesembryanthemum foliis difformibus.*
 LATERIBUS MURICATIS: *Mesembryanthemum deltoides non dorso, sed lateribus muricatis: Mesembryanthemum deltoides, & dorso & lateribus muricatis, majus & minus.*
- NON INTERRUPTO, foliis
 TRIQUETRIS,
 SCABRIS: *Mesembryanthemum scabrum, flore sulphureo convexo: Mesembr. uncinatum scabrum, petalis purpureis circumactis: Mesembr. purpureum scabrum, staminibus expansis & collectis.*
 LÆVIBUS, angulis
 OBTUSIORIBUS: *Mesembryanthemum foliis corniculatis longioribus & brevioribus: Mesembr. loreum: Mes. tenuifolium procumbens, flore coccineo: Mes. crassifolium repens, flore purpureo: Mes. tenuifolium frutescens, flore croceo: Mes. foliis verruculiformibus, floribus melinis umbellatis: Mes. foliis confertis splendentibus, flore pallido: Mes. Capense geniculiflorum, Neapolitanum creditum: Mes. noctiflorum, flore intus candido, extus phæniceo, odoratissimo: Mes. noctiflorum, flore intus candido, extus stramineo, odoratissimo: Mes. frutescens, radice ingenti tuberosa: Mes. frutescens, ramulis triacanthis: Mes. frutescens, floribus albis umbellatis: Mes. frutescens, flore purpureo rariore.*
 ACUTIORIBUS: *Mesembryanthemum pugioniforme, flore amplo stramineo: Mes. acinaciforme, flore amplissimo purpureo: Mes. falcatum majus, flore amplo luteo: Mes. falcatum majus flore purpureo mediocri: Mes. falcatum minus, flore carneo minore: Mes. falcatum minimum, flore purpureo parvo.*
 TERETIBUS, granulis micantibus resperfis, caule
 PILOSO: *Mesembryanthemum pilosum micans, flore saturanter purpureo: Mes. pilosum micans, flore purpureo pallidiore: Mes. pilosum micans, flore purpureo striato.*
 PILIS DESTITUTO: *Mesembryanthemum micans, flore phæniceo, filamentis atris.*

Hæ species omnes in Horto Elthamensi nascuntur & hodiernum in eo vigent, tot sane & plures, quam a Clar. Boerhaave, qui plures, quam alius quisvis, recensuit in Indice Plantarum Altero p. 289. 290. 291. & 292. enumeratæ sunt, quinquaginta nempe & tres; nam ultima & penultima ejus species, p. 292. quæ quinquaginta tres efficiunt, ab his recidendæ sunt, cum veræ Mesembryanthemi species non sint, & altera ad genus Crassulæ, altera vero ad genus proprium Ficoidæ pertineat.

Olim duodecim hujus generis species descripsit Hermannus in Horti Lugduno-Batavi Catalogo, additis quinque earum figuris, quibus junxit sex alias in Paradiso Batavo ab Oldenlandio ex Africa transmissas, adposita figura Ficoidis erectæ teretifoliæ, floribus albis umbellatis: in Catalogo ad Calcem Paradisi Batavi quinque alias addidit; verum duæ in Paradiso Batavo recensitæ, nempe Ficoides Africana annua centauroides & Ficoides Africana annua minima muscosa, non videntur hujus generis esse. Hanc quidem ad genus Crassulæ pertinere novi, de illius vero genere incertus sum, ni quidem ad idem Crassulæ genus pertineat. Ex specimine ficco nil determinare potui; planta est enim valde parva, Millegranæ minimæ facie.

Jac. Breynius in Prodromo secundo septendecim enumeravit species, quarum tres figuras & descriptiones, trium vero aliarum tantum descriptiones dederat in Centuria Plantarum Rariorum.

Plukenetius in Almagesto & Mantissa viginti tres recensuit species, additis figuris tribus; his in Amaltheo junxit alias species unam & viginti.

Bobartus in Historiæ Oxon. Part. III. ex sua aliorumque observatione quindecim enumeravit species, quarum quinque exhibuit figuras, partim ex Breynio, partim ex suo penu desumptas.

Jo. Georg. Volckamerus in Flora Noribergensi quatuor & viginti habet species, cum descriptionibus & figuris duarum specierum: Septem descripsit & depinxit frater Jo. Chr. Volckamerus in Hesperidibus Noribergensibus p. 221. & seqq. quarum icones aliquot numeros alienos habent & descriptionibus non respondent.

Rajus in Historia Plantarum triginta novem circiter species collegit ex Hermanno, Breynio, Plukenetio & Volckamero, sed quædam bis recensentur, ut fieri solet, sub diversis Auctorum nominibus.

Tournefortius in Acad. Reg. Scient. Commentariis Anni 1705. triginta sex species nominatenus prodidit & characterem generis stabilivit.

R. Bradley triginta specierum figuras dedit satis bonas; descriptiones non tantum imperfectæ sunt, sed & tales, ut verear, ut, nisi a linguæ Anglicæ peritis, intelligi queant.

Petiverum, Heucherum Peinium, Schwerinum & nonnullos alios ad contextum & singularum specierum descriptiones refero.

Extremum illud Africæ Promontorium, quod vulgo Caput Bonæ Spei dicitur, unde tot bonæ novæ plantæ in Europam advectæ sunt, plerasque omnes hujus generis species suppeditavit, in cujus ora maritima locis aridis sabulosis sponte nascuntur; quare in denominationibus brevitatis studio ommitto nomen patriæ, sufficere ratus, si aliis speciebus extra Promontorium illud nascentibus distinctionis gratia id adjiciatur. Mirum sane in extremum istum orbis terrarum angulum to-

tum

tum fere hoc genus plantæ elegans conjectum esse; nam præter Canariensem, *Cosca* dictam, Neapolitanam & Ægyptiacam speciem, non alia innotuit in alia orbis terrarum parte nascens, præter illam a *L. Feuillée* descriptam & depictam *Observ. Tom. III. p. 19.* quæ Ficoides Peruviana, (in descriptione Chiloenfis dicitur) folio triangulari, amplo flore purpureo vocatur, cui, quod observari meretur, insignis vis cathartica tribuitur. Nam quæ Kali aizoides Indiæ Orientalis procumbens, sive Mirasol (en novum huic generi nomen) nodosa, Mesembryanthemi species, floribus fere inconspicuis, foliis lanugine incanis *Pluk. Mant. p. 111.* dicitur, ea an vera hujus generis species sit, dubium est. Multo minus verisimile, quæ Ficoides forte Mauritanica perexigua habetur *Pet. Gazoph. Tab. 39. f. 3.* hujus esse census. Utcunque sit, de iis, quarum loci explorati sunt, observare licet, natales earum proprios, qua a gradu 28. ad 42. circiter patet ab Æquatore utrinque orbis terrarum plaga, circumscribi.

*MESEMBRYANTHEMUM TRIPOLII FOLIO,
FLORE ARGENTEO T. CLXXIX. F. 220.*

DE Herbacearum familia est hæc species, ultra biennium non durans, tota humi sparsa, foliis imis, quæ ex eadem radice plura nascuntur, & cauliculos longitudine fere æquant, Tripolii foliis satis similibus, sed crassioribus & magis succulentis. Cauliculi inter hæc proveniunt tres, quatuor & subinde plures, reclinati & foliis incumbentes, trientem longi, teretes, duobus tribusve geniculis distincti, quæ folia ambiunt inferioribus multo minora, bina ad genicula inferiora, terna vero & quaterna ad genicula superiora, e quorum alis juniora alia longe minora subnascuntur, coloris cum caule ejusdem, dilute nempe herbacei; reliqua autem folia colore sunt saturatius virente, linea albicante eorum medium percurrente. Superficies omnibus lævis, at circa margines minutis denticulis albidis fimbriata sunt, quod præcipue in minoribus foliis & inferiore conjugatorum parte conspicuum est, foliorum enim superiores margines crenas adeo minutas habent, ut nudo oculo non appareant; quod etiam imis illis longis foliis contingit, hæc enim non tam destituuntur denticulis, quam potius tam exiguos habent, ut conspici nequeant.

Secundo a sætione anno e cauliculorum extremitate in pediculis brevibus teretibus flos nascitur candidissimus, ad meridiem expansus, & argenteo nitore resplendens, e petalis numerosissimis valde angustis, exterioribus longioribus, interioribus brevioribus & tenuioribus, conflatus, quæ tandem filamentosa fiunt, & in araneosam lanuginem abeunt, quorum intima stamina sunt, apices luteos parvos gerentia, sub quibus latet stylus in quinque cornicula tenuiter cirrosa divisus. Calyx in quinque latiuscula segmenta dividitur, fructui adhærens crasso, quinqueangulari & quinquecapsulari, qui floribus emarcidis ob gravitatem suam propendere solet. Fructus interior pars seu vasculum, qua a calyce abscedit, in obtusum conum affurgit, quinque lineis distinctum, & per maturitatem in quinque lacinias cartilagineas candicantes dehiscit, relictis in medio sepimentis cartilagineis candidissimis, conipentagoni instar surrectis, inter quæ semina latent sæt magna, reniformia, rugosa, per maturitatem obscure purpurea. Hoc vasculum figura prima
integrum,

F. 220.

Mesembryanthemum Tripolifolium, flore argenteo.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

integrum, secunda apertum, tertia femina seorsum designata sunt. Flores non ultra unum alterumve diem durant; nam, postquam semel aperti fuere, connivent, & supra vascula marcescunt. Ceterum Junio Julioque mensibus plerumque comparent flores.

Plantæ huic tam longum dedit nomen *Plukenetius*, qui eam primo notam fecit, ut descriptionis loco inservire posset. Dicitur enim ipsi, Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus aizoides major procumbens, Tripolii folio magis succulento, denticulis fimbriato, flore argenteo, ad umbilicum aureo, fructu magno pyramidali, quinquefariam diviso, calloso calyce pentagono incluso *Mant. p. 77. Tab. 329. f. 4. & Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 364. n. 3.* Ceterum in Plukenetii figura crenæ, quas in nomine memorat, omittuntur, nec folia cauli, ea transadigenti, recte apponuntur. Id melius observavit *Bradley de Plant. Succ. Dec. V. Tab. 47.* sed neglexit etiam crenas, & omisit foliola juniora e superioribus foliorum conjugationibus enascentia, ut & folia ima; deinde petala omnia ejusdem fecit magnitudinis, quod & in Plukenetii figura commissum.

Ficoides Africanum erectum ramosum, Tripolii folio, flore aureo magno *Tourn. Comm. Ac. Reg. Scient. An. 1705. p. 239. n. 4. a Breynio Cent. Pl. Rar. p. 160.* nomine Chrysanthemum aizoides Africani primi seu latifolii descriptum & depictum, a nostro longissime differt, nec Tripolii folia æque bene, ac hoc, refert; melius Calendulæ ea comparat Breynius.

In Horto Regio Parisiensi pro Tournefortiana planta nunc ostendunt Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi expansis, quæ planta diversa est a Breyniana, & hinc conjicere licet, vel Tournefortium aliam pro Breyniana habuisse plantam, vel, si eandem cum illo intellexerit, eam ibi interiisse.

MESEMBRYANTHEMUM CRYSTALLINUM, PLANTAGINIS FOLIO UNDULATO T. CLXXX. F. 221.

PRO soli & loci conditione variam obtinet figuram, nam solo libero & lætiore planta fit multo major, folia lata, caules crassos & majores crystallinos habet, ramosque ad cubitalem & amplius longitudinem protendit, eosque præ foliorum onere procumbentes; solo autem steriliore & in fictili, locoque calidore, pro seminibus maturandis (annua enim planta est, & seminibus propagari debet) reposita, minor est planta, dodrantalis nempe & pedalis, strigosa, & ob foliorum præmaturam ariditatem minus pulchra. Plures autem ex eadem radice profert caules & ramos satis crassos, undique sparsos, in solo libero & læto humi appressos, sterili vero & in fictili, libera nempe a foliis gravibus, magis surrectos, nunquam tamen erectos, (unde perperam Arborem diamantinam & fruticem bipedalem vocat *Auctor Plant. Succul. Dec. V. p. 15. 16.* eo magis, quod lignosa non sit planta, sed herbacea & quidem annua, ut ipse annotat) varie in latera sparsos, quibus denso agmine tubercula adhærent lucida, lymphæ pellucida plena, sacchari crystallifati, vel micarum glacialium instar nitentia; quæ tubercula per omnia etiam folia continuantur, minora tamen nec æque resplendentia, nisi in junioribus foliis.

Ceterum folia priora & quæ ad ramorum divaricationes locantur, latiora sunt, Plantagini latifoliæ quodammodo similia, per margines undata & sinuosa, reliqua minora fiunt, a Plantagineis nonnihil diversa, per extremitates magis acuminata, subinde tamen obtusa, apicibus foliorum purpureo colore distinctis. Omnia crassa & succulenta sunt, sapore ab initio aqueo, dein in recessu subacri & nonnihil pungente.

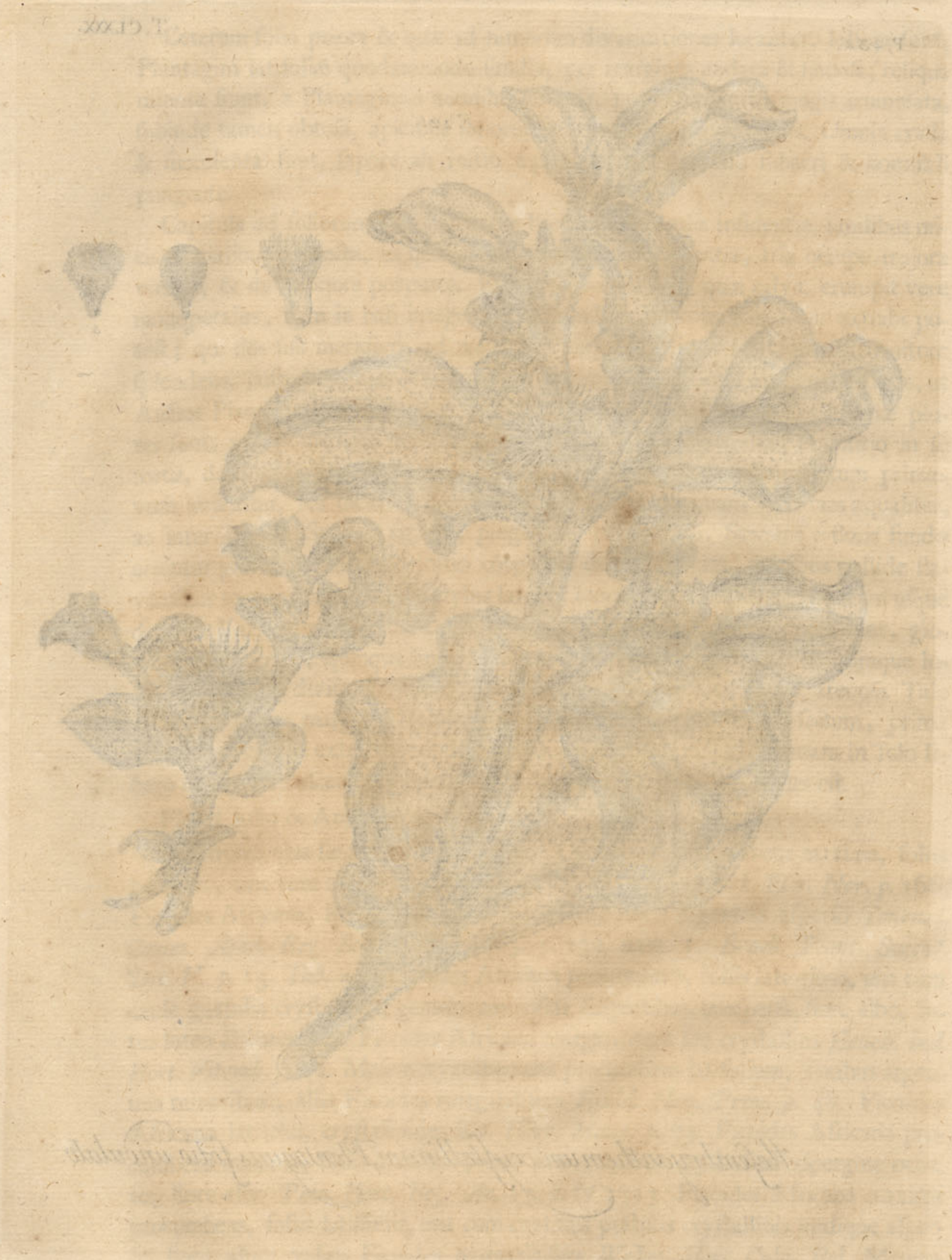
Capitula ad foliorum alas nascuntur brevibus pediculis insidentia, similibus micis glacialibus distincta, in quinque foliola sinuosa desinentia, tria nempe majora viridia, & duo minora purpurea. Flos inter foliola hæc, quæ calyx, erumpit vere monopetalus, nam in basi integer est & annuli instar cohærens totus extrahi potest; qui flos sub meridiem ad vesperam usque explicari solet, argenteo nitore splendens, cuspidibus ejus levi purpura, externe præsertim, (minime in fundo, ut Auctor Plant. Succul. Dec. V. p. 16. dicit) tinctis. Ceterum florum lacinia plures sunt, versus medium filamentosæ, tenues & valde angustæ, ab initio in se tortæ, dein radiatim explicatæ, ita tamen ut cuspides laciniarum situm primævum imitentur, seu incurvæ & nonnihil tortæ sint, nunquam vero tam æqualiter, ac inter Plantas Succul. fig. 48. pinguntur, explicentur. Stamina e floris fundo oriuntur plurima tenuia, ab initio congesta, dein explicata, apicibus pallide flaventibus terminata, inter quæ stylus latet in tenuia cornicula ad embryonem usque divisus. Vascula per maturitatem purpureo plerumque colore tincta sunt, globosa, splendentia, quinque lineis in summitate impressis notata, & in quinque loculamenta intus divisa, in quibus semina continentur plurima, parva, arenosa. Tale vasculum figura marginali secunda integrum, tertia transversim sectum, prima vero flos e calyce extractus repræsentatur. Ramus major ad plantam in solo libero & lætiore nascentem, minor ad plantam in fictili cultam factus est.

Floret Julio & Augusto mensibus.

Synonyma ejus sequentia sunt: Ficoides peregrina procumbens maxima, foliis latissimis, una cum caulibus crySTALLINA aspergine ornatis *Volck. Flor. Nor. p. 166.* Ficoides Africana, folio Plantaginis undulato, micis argenteis asperso *Tournef. Comm. Acad. Reg. Scient. An. 1705. p. 239. num. 1. Bradl. Plant. Succul. Dec. V. p. 15. Tab. 48.* Ficoides Africana procumbens, foliis latioribus, una cum caule guttulis crySTALLINIS, gemmarum instar fulgentibus, conspersa, flore albo, intus luteo *Schwer. Cat.* Ficoides Africana margaritifera seu crySTALLINA *Heuch. Ind. Hort. Vitemb. p. 22.* Mesembryanthemum procumbens latifolium, floribus argenteis minoribus; aliis Ficoides margaritifera *Ejusd. Nov. Prov. p. 48.* Ficoides Africana latifolia, crySTALLOIDES *Tit. Hort. Maur. p. 74.* Ficoides Africana procumbens maxima, foliis latissimis, una cum caulibus crySTALLINA aspergine ornatis, flore albo *Pein. Hort. Bos. An. 1712. & 1713.* Ficoides Africana maxima procumbens, foliis latissimis, una cum caulibus pustulis crySTALLINIS undique aspersis, flore albo; vulgo Ficoides margaritifera *Wehm. Hort. Casp. Bos. Mesembryanthemum margaritifera Vater. Cat. Hort. Vit. p. 7.*

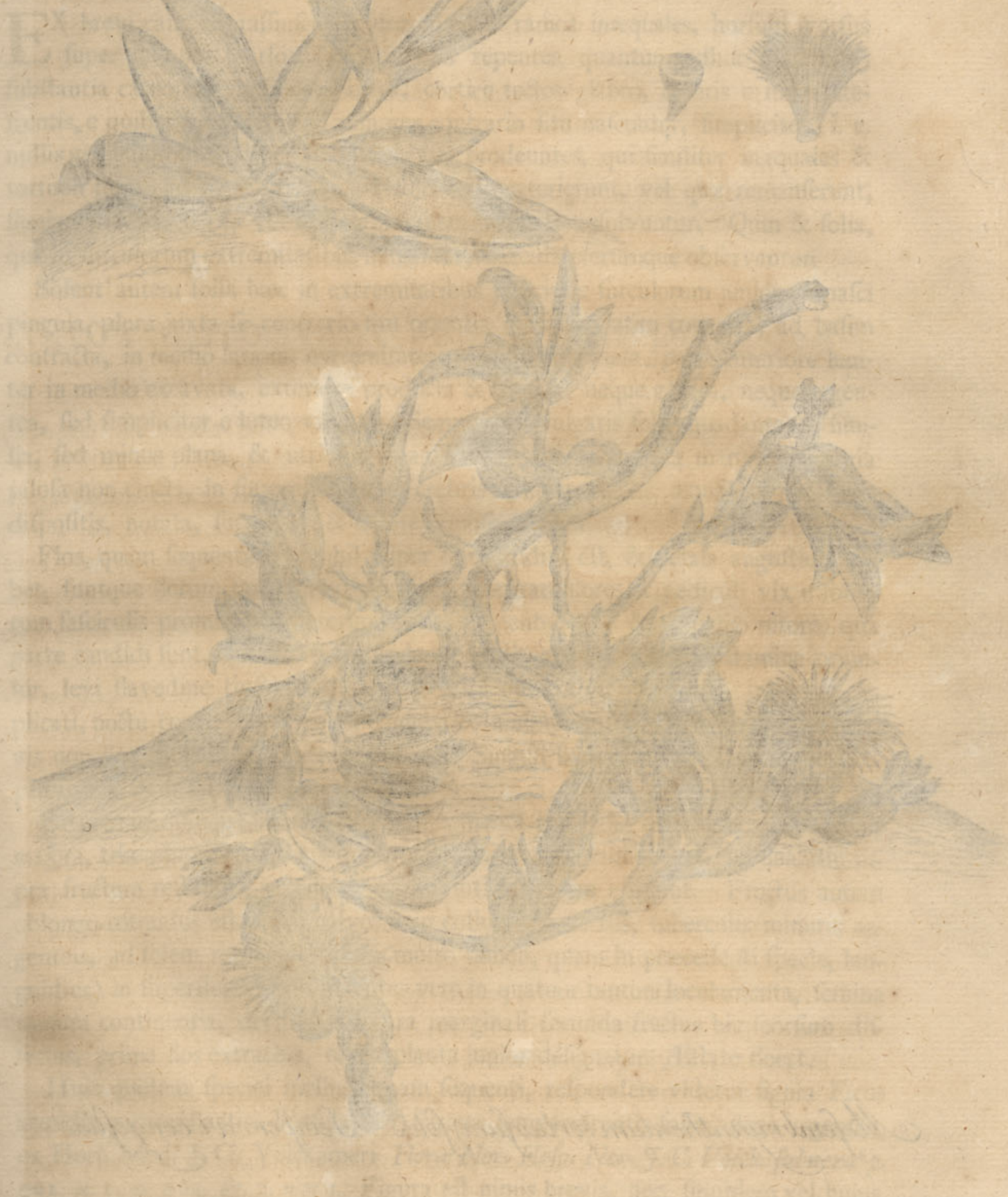
Mesembryanthemum crystallinum, Plantaginis folio undulato.

Handwritten text, likely a botanical name or description, written in cursive script at the bottom of the page.

PLANT. T.
MUSEO MERTENSII HERBARIUM VORTUOSUM FOLII
SEMPERVIVENSIS LONGI

255. V.

P. 233.

T. CLXXI.

F. 222.

Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi congestis.

*MESEMBRYANTHEMUM TORTUOSUM, FOLIIS
SEMPERVIVI CONGESTIS T. CLXXXI. F. 222.*

EX brevi caudice crassiusculo plures profert ramos inæquales, horum versus super humum sparsos, (proprie non repentis, quantum adhuc observavi) substantia carnofo-lignosa constantes, cortice tectos glabro, coloris e fusco lutescentis, e quibus hinc inde alii minores contrario situ nascuntur, simpliciter, i. e. nullis geniculorum vestigiis apparentibus, prædeutes, qui similiter inæquales & tortuosi fiunt, ad quorum genicula folia vel præterierunt, vel quæ remanserunt, semiarida sunt & per vetustatem in mera reticula resolvuntur. Quin & folia, quæ in furculorum extremitatibus nascuntur, flaccida plerumque observantur.

Solent autem folia hæc in extremitatibus præcipue furculorum juniorum nasci pingua, plura juxta se contrario situ orientia & fasciculatim congesta, ad basim contracta, in medio latiora, extremitatem versus mucronata, parte interiore leniter in medio excavata, exteriori producta & tumida, neque glauca, neque argentea, sed simpliciter e luteo virentia, Sempervivi vulgaris foliis quadantenus similia, sed minus plana, & utrinque magis angustata, porro per margines fimbria pilosa non cincta, in superficie autem crebris minutis punctis, æqualiter per lineas dispositis, notata, succulenta & sapore aquoso prædita.

Flos, quam sequentis, nonnihil minor & candidior est, & petala angustiora habet, suntque florum pediculi breviores, & non raro flores & pediculi vix e foliorum fasciculis prominent. Ceterum flores filamentosi sunt & argenteo nitore, qua parte candidi sunt, ad solem resplendent, media enim parte, qua stamina oriuntur, levi flavedine tincti sunt & minus resplendent. Inodori sunt, interdiu explicati, noctu contracti, ad basim connexi & in anulum contracti, qui toti, quamvis non sine difficultate, extrahi possunt. Singuli flores secunda & tertia vice explicantur, dein fatiscunt.

Calyces in quinque latiuscula plana segmenta inæqualia dividuntur; duo enim majora, tria minora, & ex his unum valde parvum plerumque est. Aliquandiu supra fructum restant hi calyces & eum veluti mitratum efficiunt. Fructus autem oblongo-rotundus est, circa calycem in collum contractus, tuberculis minutis argenteis, ad solem resplendentibus (multo tamen, quam in præcedenti specie, languidius) in superficie præditus, intus vero in quatuor tantum loculamenta, semina minuta continentia, divisus. Figura marginali secunda fructus hic seorsum dissectus, prima flos extractus, tertia planta junior designatur. Æstate floret.

Huic quidem speciei melius, quam sequenti, respondere videtur figura Ficus aizoidis procumbentis, Portulacæ Africanæ sempervirentis foliis, flore argenteo, ex Hort. Med. J. G. Volckameri *Floræ Nor. Hesp. Nor. J. C. Volck. subnexa* p. 221. n. 1. p. 224. fig. 3. non 1. Figura est nimis brevis, nec, siquidem vel hujus, vel sequentis speciei sit, satis accurata, descriptio nimis succincta. Melior est, quam dedit *Figurator Plant. Succ. Dec. II. p. 7. Tab. 16.* ubi p. 7. dicitur, Ficoides Capentis procumbens, Oleæ folio, flore albo, medio croceo. Verum folia nec Portulacæ Africanæ, multo minus Oleæ, bene respondent, quamvis illi melius. Huc refero:

Ficoides

Ficoides Africanum Sedi majoris folio, aliquantulum cavo punctato, magis acuminato, floribus parvis candidissimis *Pluk. Amalb. p. 90.* Sed flores parvi dici non merentur. *Schwerin. in Cat. App. Msc.* Ficoides Africanum erectum perfoliatum, folio angustiore splendente, flore albido, sed perperam erectum, cum humile sit & procumbens, dici significavit J. H. de Sprekelsen J. U. L. Illius autem Appendicis nomina ideo cito, ut, si quando typis exprimatur, vel si alii simile nomen proferant, noscatur quænam planta indigitetur.

Equidem non credo Plantas Capenses, præsertim maritimas, nasci in Nova Hispania, nec dixerim eandem, sed quoniam magna est inter hanc Mesembryanthemi speciem, & plantam, quæ Mexicanis vocatur Nonochto, similitudo, Lectores saltem monitos volo, ut in figuram illius, quæ extat in *Hist. Mex. p. 392.* oculos conijciant, & ipsi statuam, quod visum fuerit.

MESEMBRYANTHEMUM TORTUOSUM, FOLIIS SEMPERVIVI EXPANSIS T. CLXXXII. F. 223.

CAULICULI & rami hujus speciei, præcedentis instar, natura sua inæquales & distorti sunt, estque priori adeo similis, ut negligentius intuenti eadem videri queat planta; differt autem caulibus ramosioribus, aliquanto altius surgentibus, cum prioris a primo ortu procumbant, ramis sibi invicem implexis, minus lignosis, sed mollioribus & magis carnosis, cortice glabriore & dilutius lutescente vestitis, foliis viridioribus, nonnihil latioribus & tenuioribus, costa parte exteriori evidentiore, interiore autem sulco magis conspicuo, licet minus, ac illius, concava sint, donatis, punctis non tam rotundis, quam in oblongum potius tendentibus, quæ ad Solem argenteo colore respondent, quamvis minus lucide, ac aliæ teretifoliæ, multo minus autem, quam crySTALLINA species. Præcipua autem in foliis differentia est, quæ non fasciculatim congesta sunt, sed laxius digesta, cruciatio fitu sibi ex adverso respondentia. Folia licet præcedenti nonnihil latiora sint, juniorum tamen plantarum (vid. figuram 5.) folia potius angustiora visa sunt. Ea Sempervivi vulgaris foliis non prorsus absimilia sunt, præsertim quoad consistentiam, figura autem melius respondent Gentianæ Alpinae magno flore *J. B.* foliis, quamvis texturam habeant diversam. Ceterum per ficitatem ea, illius instar, in reticulatam substantiam abeunt. Gustu sunt ab initio aquoso, dein subacri.

Porro flores nonnihil majores & pallidiores, petalis aliquanto latioribus, pallidioribus & per vetustatem magis luteolis, calyx & vascula majora & torosiora, non in quatuor, sed in quinque loculamenta divisa.

Ceterum flores humi incumbunt, satis ampli, prioris instar, filamentosi, petalis angustis, cuspidatis, in medio brevioribus & angustioribus, quibus apices per tenues albicantes inhaerent, ipsa vero petala interiora luteola, exteriora & majora albida sunt, dilutissima flavedine aspersa, ad Solem nitentia. Calyx in quinque latiuscula plana segmenta, tria majora & duo breviora (subinde tria minora, duo majora) dividitur, fructui inhaerens ad floris jam conspectum turbinato, tuberculis e viridi & argenteo micantibus resperso & velut reticulato. Calycis hæc folia aliquandiu supra fructum viridia manent, & eum velut mitratum efficiunt, dein arefcunt & in reticulatas subfuscas membranas abeunt. Quæ calycis folia
medio,

P. 234.

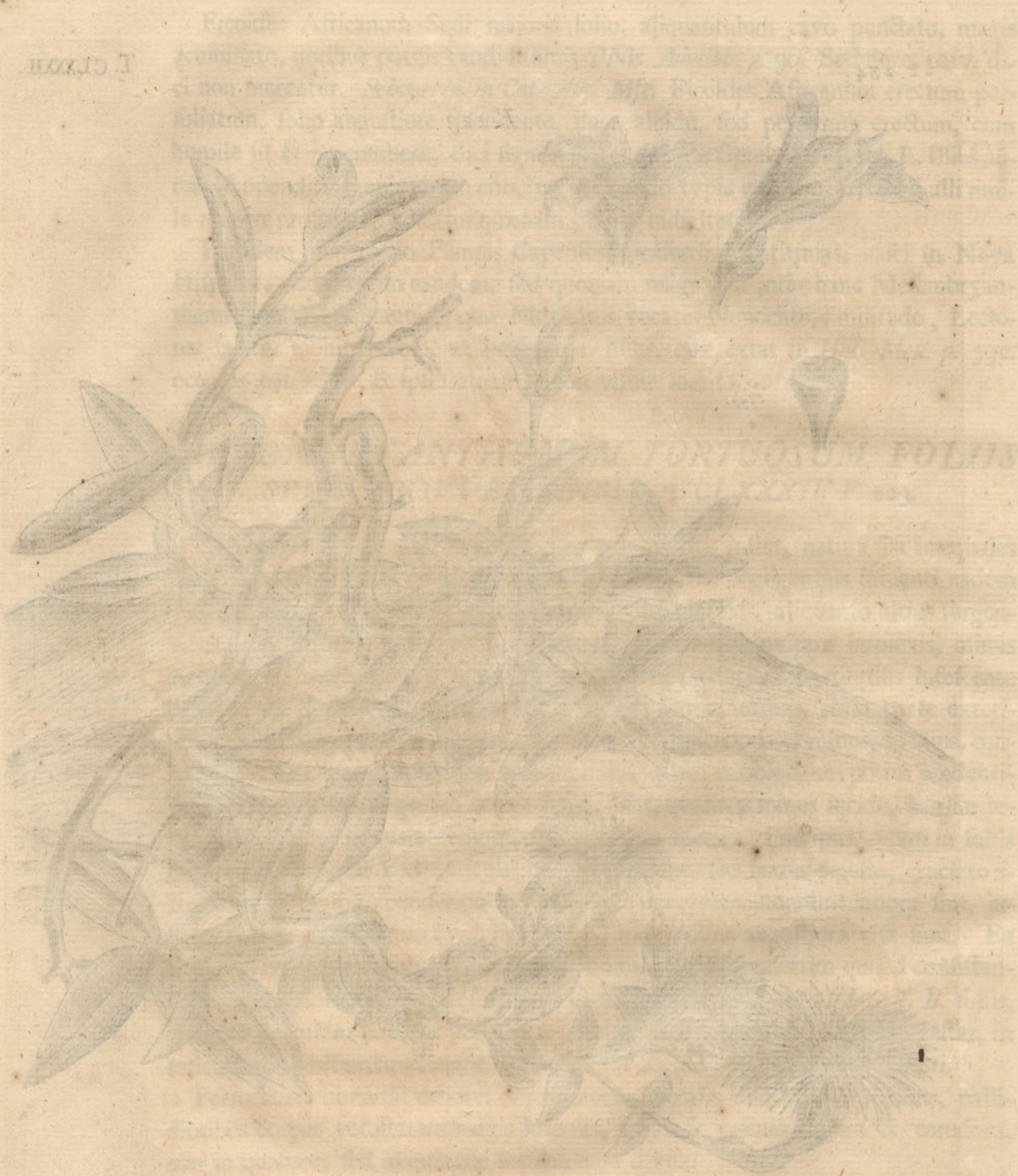
T. CLXXXII.

F. 223.

Mesembryanthemum tortuosum, foliis Sempervivi expansis.

T. CLXXXII

ANTHEMII TORTUOSUM, FOLIIS

This block contains faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be a Latin description of the plant's characteristics, including its medicinal uses and geographical origin.

F. 224.

Mesembryanthemum folio scalprato.

medio, ceu in aliis, fructui connascuntur, majora autem a fructu extant, minora vasculum protegunt globosum, quinque fulcis superficialibus & totidem in summo radiis (a stylo residuis) distinctum. Vasculum autem, ut supra demonstratum, in quinque loculamenta dividitur, in quibus semina latent arenacea. Loculamenta hæc superiorem fructus partem, quæ calycis segmentis protegitur, occupant, inferior subter calycem pars, ceu in aliis, carnosâ & succulenta est, ad quam semina non pertingunt, quæ per vetustatem, ceu in reliquis, fungosâ fit.

Figura marginali prima fructus cum calyce naturali modo se habens, figura secunda idem fructus, explicatis calycis minoribus foliis, tertia vasculum dissectum, quarta semina ob oculos ponuntur.

Hujus speciei synonyma certiora sequentem in modum se habent: Ficoides Africanum, Sedi majoris folio, flore ampliore candido *Pluk. Amalth. p. 90.* Ficoides Capensis, folio lato acuto, flore albo, intus luteo *Petro. Gazoph. Tab. 78. f. 10. Cat. Vol. II. num. 478.* Ficoides Africana procumbens, foliis planis, conjugatis, lucidis, floribus amplis filamentosis, ex albo flavescentibus *Bradl. Dec. III. p. 7. Tab. 25.* Ficoides Africana erecta perfoliata, folio latiore splendente, flore intus luteolo, in margine pallido *Schæver. Cat. App. Manuscr. sed male, præcedentis instar, dicitur erecta.*

Ex dubiis sunt. Ficoides Africana repens, folio oblongo *Pein. Hort. Bos. Ann. 1705.* Ficoides Africana repens, folio oblongo, flore luteo *Eid. Ibid. Ann. 1712. & 1713.* Nostra planta proprie non repit, nec flores lutei dici possunt. Non occurrit tamen alia species, cui nomen istud appropriari magis possit. Oramus Clar. Boerhaave, ut nos certiores reddat, an hæc sit, Ficoides Africana humifusa, folio Plantaginis latæ, flore aureo magno, ad Solem aperto *Ind. Alt. p. 291. n. 2?*

MESEMBRYANTHEMUM FOLIO SCALPRATO
T. CLXXXIII. F. 224.

MESEMBRYANTHEMI, cujus folia se non decussant, sed in eodem plano obliquo jacent, tres vel quatuor species observavi. Prima folia reliquis habet ampliora & circa margines magis compressa, flores nonnihil ampliores, e petalis obtusioribus, magis sparsis & minus numerosis, conflatos, nullis pane pediculis infidentes. Radix, reliquarum instar, crassa & carnosâ est, pallide fusca, sub humo oblique posita, multis circulis transversis, qui foliorum vestigia videntur, inscripta, e qua fibræ dependent, nonnihil ramosæ. Plures autem hujusmodi radices crassæ ad eandem plantam pertinent, & e singularum capite folia nascuntur conferta, conjugatim in eodem plano, velut in Aloës quibusdam speciebus sessilibus, quibus folia linguiformia sunt, disposita, marginibus tamen non horizontaliter, sed oblique locatis, altero nempe margine cælum, altero terram respiciente. Tres quatuorve foliorum conjugationes plerumque comparent, quæ lata crassaque sunt, superne plana, inferne pulvinata, late virentia, lævia & splendida, extremitatibus nunc obtusis, nunc & plerumque nonnihil mucronatis, figura in plerisque scalprum sutorium referente, substantia succosâ, sapore subaustero, in recessu subacri. Ceterum id peculiare habent hujus & sequentium juniora folia.

quod complicata sint & sibi mutuo oblique inserta, singula e singulis prodeuntia, quod figura marginali prima & secunda demonstratur: figura septima folium grandius facie supina, octava prona, idque resectum, ut crassities & substantia interior carnofo-cellulosa appareat, seorsum exhibetur.

Flores Augusto & Septembri mensibus e foliorum alis, incipiendo ab imis, successively prodeunt, nullis omnino pediculis conspicuis insidentes, ampli, flavi, quam sequentis nonnihil pallidiores, ad Solem resplendentes, petalis, quam in sequenti, nonnihil obtusioribus, integris, subinde obiter incis, in quorum medio stamina numerosa hærent, apices oblongos flavos gerentia, sub quibus stylus locatur, modo ex novem, modo ex undecim corniculis villosis constructus, quibus totidem respondent vasculi cellulæ, femina arenosa, ex rotundo mucronata continentes, quæ figura sexta designata sunt. Calyx e quatuor segmentis inæqualibus, duobus nempe longioribus & totidem brevioribus, componitur, cujusmodi calycem nondum explicatum figura tertia monstrat. Vascula per maturitatem subrotunda sunt, corona in summitate e novem vel undecim radiis, a stylo residuis, cincta, quibus totidem respondent loculamenta, ut paullo ante dictum, quæ quomodo aperiantur, apud sequentem speciem demonstrabitur, utriusque enim eadem ratio est. Figura marginali quarta fructus integer, quinta dissectus exhibetur.

Hujus loci existimo, Ficoides Mesembryanthemum procumbens maximum, foliis crassis, Lobi alicujus grandioris effigie Prom. Bon. Spei *Pluk. Amalth. p. 90.* Nec dubito quin sit, Ficoides vel Ficus aizoides Africana humilis, folio crasso splendente viridi Aloëformi, flore luteo magno *Boerb. Ind. I. p. 124. n. 25.* (quamvis sub iis, quæ folia teretia habent, locetur.) Ficoides Afra acaulos, foliis Aloës, latissimis crassissimis lucidis, flore aureo amplo, sine pedunculo *Ejusd. Ind. Alt. p. 292. n. 10.* ubi seorsum *num. 5.* Ficoides Afra acaulos, foliis latissimis crassis lucidis conjugatis, flore aureo amplissimo *Tourn. Comm. Ac. Reg. Sc. Ann. 1705. p. 239. n. 2.* recensetur, quam nostræ eandem existimabam speciem; nondum enim alia, quæ nomini isti respondeat, mihi adhuc innotuit.

MESEMBRYANTHEMUM FOLIO LINGUIFORMI LATIORE T. CLXXXIV. F. 225.

RADIX secundæ speciei primæ instar rugosa, crassa & carnosâ est, e qua folia nascuntur crassa linguiformia, parte superiore plana, inferiore convexa, marginibus crassioribus & minus, ac in illa, surrectis, glabra & splendentia, dilute virentia, præsertim basim versus, quæ luci obversa ex innumeris vesiculis aquosis constare deprehenduntur & succo aquoso adstringente scatent, quo sapore radix etiam gaudet.

Foliorum horum tria quatuorve paria in eodem plano inclinato situ jacent, in extremitate nunc planiora & obtusâ, nunc circa margines, qua olim sibi inserta erant, veluti excisa, (illa vetustiora, hæc juniora) e quorum conjugatione inferiore primum, dein altera pediculus enascitur brevis, obtuse triquetrus, florem gerens satis amplum, aureum splendentem, staminibus plurimis, apices oblongos aureos gerentibus, donatum, in cujus centro stylus brevis multiplex, in novem decemve cornicula cirrofa divisus, sedet. Flos, prioris instar, embryoni firmiter circumnascitur,

P. 237.

T. CLXXXIV.

F. 225.

Mesembryanthemum folio linguæformi latiore.

F. 226.

Mesembryanthemum folio linguæformi angustiore.

L. CXXIII

187

MESSE... LINGUI...

tur, & totus integerque extrahi non potest. Calyx in quatuor, subinde in quinque segmenta divisus est.

Floribus, quos æstate & auctumno profert, evanidis vascula subnascuntur subrotunda, in novem decemve loculamenta divisa. Quæ vascula per omnem hiemem restant, & sub ver sequens maturitatem adipiscuntur, ubi obtuse pyramidata fiunt, subfusca, in decem, subinde in novem & octo segmenta crassa fungosa a fastigio dehiscentia (vid. figura prima) quæ tempore humido radiatim (vid. figura secunda & tertia) expanduntur, in quorum centro conus sedet brevis (vid. lit. a. a. a.) a quo vesiculosa loculamenta novem decemve in orbem digesta sunt, in quibus semina plurima (vid. b. b. b. & semina seorsum figura quarta & quinta) subrufa, arenosa, apiculata, obtuse triquetra continentur, oram vero cujusque vesiculæ munit corpusculum globosum (c. c. c.) fungosum, flavescens, & inter singula hæc corpuscula lacinia cartilagineæ subfusca (d. d.) bigeminæ, in summitate, si curatius advertas, rugosa, decurrunt, segmentis fungosis externis connata. Quæ omnes partes cum radiatim dispositæ sint, fit, ut fructus expansus stellæ multiplicis figuram non illepide exprimat.

Dubius hæreo, an ad hanc vel ad sequentium aliquam speciem pertineat, Ficoides *Afra acaulos*, foliis latissimis crassissimis lucidis conjugatis, flore aureo amplo, pedunculo brevi *Boerb. Ind. Alt. p. 292. n. 7.* Quod si ulli ex sequentibus accensenda sit, hujus loci videri potest, *Ficoides Afra acaulos*, foliis latissimis crassissimis lucidis conjugatis, flore aureo amplo, sine pedunculo *Ejusd. Ibid. n. 6.* Doceat, si placet, Cl. Auctor. Inter *Plantas Succul. Dec. III. p. 6. Tab. 24.* sub nomine priore hæc species figuratur, in cujus figura folia versus extremitatem nimis angustata, forte ad plantam loco calidiore & clauso repositam facta, ibi enim, ut Auctor ipse observat, longius excrescere solent. Ceterum cur in descriptione Anglica pediculos deneget, in figura autem, nomine & descriptione latina pediculum tribuat, non immerito quis miretur.

MESEMBRYANTHEMUM FOLIO LINGUIFORMI ANGUSTIORE T. CLXXXIV. F. 226.

TERTIA valde similis est secundæ speciei, flos idem, nisi quod petala exteriori parte levi rubedine tincta sint, pediculus idem & folia pæne eadem, in eo autem differunt, quod vetustiora folia magis reflexa sint, juniora vero folia, quæ & confertius & magis luxurianter, quam illius, nascuntur, nonnihil intorta sint & excavata, colore saturatius virente prædita. In fructu maxime observabilis differentia; hic enim minor est & mollior, non elevatus, sed magis depressus, subrotundus, undecim plerumque angulis striatus.

Ceterum fructus in undecim plerumque loculamenta dividitur, tot nempe, quot sunt styli cornicula, quæ depressa in fundo floris sub staminibus latent, crispa & rugosa, figura marginali prima seorsum repræsentata: figura altera fructus integer, tertia dissectus ob oculos ponitur.

Flos, qui supra fructum, aliorum instar, marcescit, & non facile extrahi potest, duplicem triplicemque petalorum obtusiorum, ejusdem fere longitudinis, ordinem habet, coloris lutei splendentis, cujus sinu stamina numerosa tenuia continentur, apices

apices parvos luteos gerentia. Calyx in pluribus, quas examinavi, plantis in quatuor tantum æqualia segmenta divisus erat. Pediculus uncialis, quam præcedentis, nonnihil longior videbatur, parte altera planus, altera in angulum elevatus, ex compresso triquetrus, pallide virens.

Sapor foliorum aquosus, subausterus, in recessu pungens. Ceterum folia, priorum instar, aspectu pingua, lævia & nonnihil splendentia, circa margines & versus summam veluti oblique resecta, quod ab articulatione, qua ab initio juncta fuere, contingere videtur. Flores Augusto & Septembri mensibus profert.

MESEMBRYANTHEMUM FOLIO LINGUIFORMI LONGIORE T. CLXXXV. F. 227.

FOLIORUM figura, colore & consistentia plane similis est quarta tertiæ & secundæ speciei, nec ab iis distingui potest, nisi quod folia habeat aliquanto longiora & magis erecta. Flores similes & simili modo e foliorum exteriorum basi nascuntur; pediculi autem, quam utriusque, longiores sunt. Vascula minus, ac penultimæ speciei, globosa sunt, in novem plerumque loculamenta divisa, in quibus semina continentur plura, prioribus similia. Calyx in quatuor tantum segmenta, tria longiora & angustiora, & unum brevius & latius, margine membranaceo cinctum, dividitur. Ceterum flores e duplici & triplici petalorum, aureo fulgore ad Solem resplendentium, serie constant. Stamina numerosa apices oblongos croceos gerunt.

Eodem cum præcedentibus tempore floret, & radicem illis similem habet. Figura nostra aliquot plantas juxta se nascentes repræsentat.

Ex foliorum situ magis, quam in prioribus, erecto ad hanc speciem referenda videtur, Ficoides seu Ficus humilis, folio triangulari lucido obtuso, flore aureo magno *J. G. Volckam. Flor. Nor. p. 165.* cujus nomen & descriptionem in suæ *Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 6.* intulit Rajus. Observandum autem figuram in Flora Noribergensi exhibitam, minus esse accuratam, præsertim quoad folia, quæ nimis angusta, incurva & in extremitate retusa & subrotunda pinguntur: floris etiam pediculus justo brevior est. Porro folia perperam dicuntur esse triangularia, minus bene etiam ensiformia vocat *Tournefortius*, qui Volckameriano nomini suum præposuit & Ficoidem Africanam folio ensiformi dilute virenti, flore aureo brevi pediculo insidente, vocavit *Com. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 239. n. 7.* quamvis pediculi hujus, quam præcedentium, longiores sint. Volckamerianæ porro denominationis normam sequuntur: Ficoides Africana humilis, folio triangulari lucido obtuso, flore aureo magno *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. 1713. & Wehm. Hort. C. Bos. Sempervivum humile, flore aureo magno, fructu orbiculari, variis concamerationibus diviso, foliis crassis succulentis, longiusculis triangularibus, obtusis & lucidis Heuch. Prov. Nov. Ann. 1713. p. 47.*

Atque hæ sunt Mesembryanthemi species, foliis latis & planis præditæ, in Horto Elthamensi nobis observatæ. Quæ folia habent a Planis diversa, vel in caules non affurgunt, & Sessiles ideo nobis dicuntur, vel caulescunt, de quibus in sequentibus.

MESEM-

P. 238.

T. CLXXXV.

F. 227.

Mesembryanthemum folio linguæformi longiore.

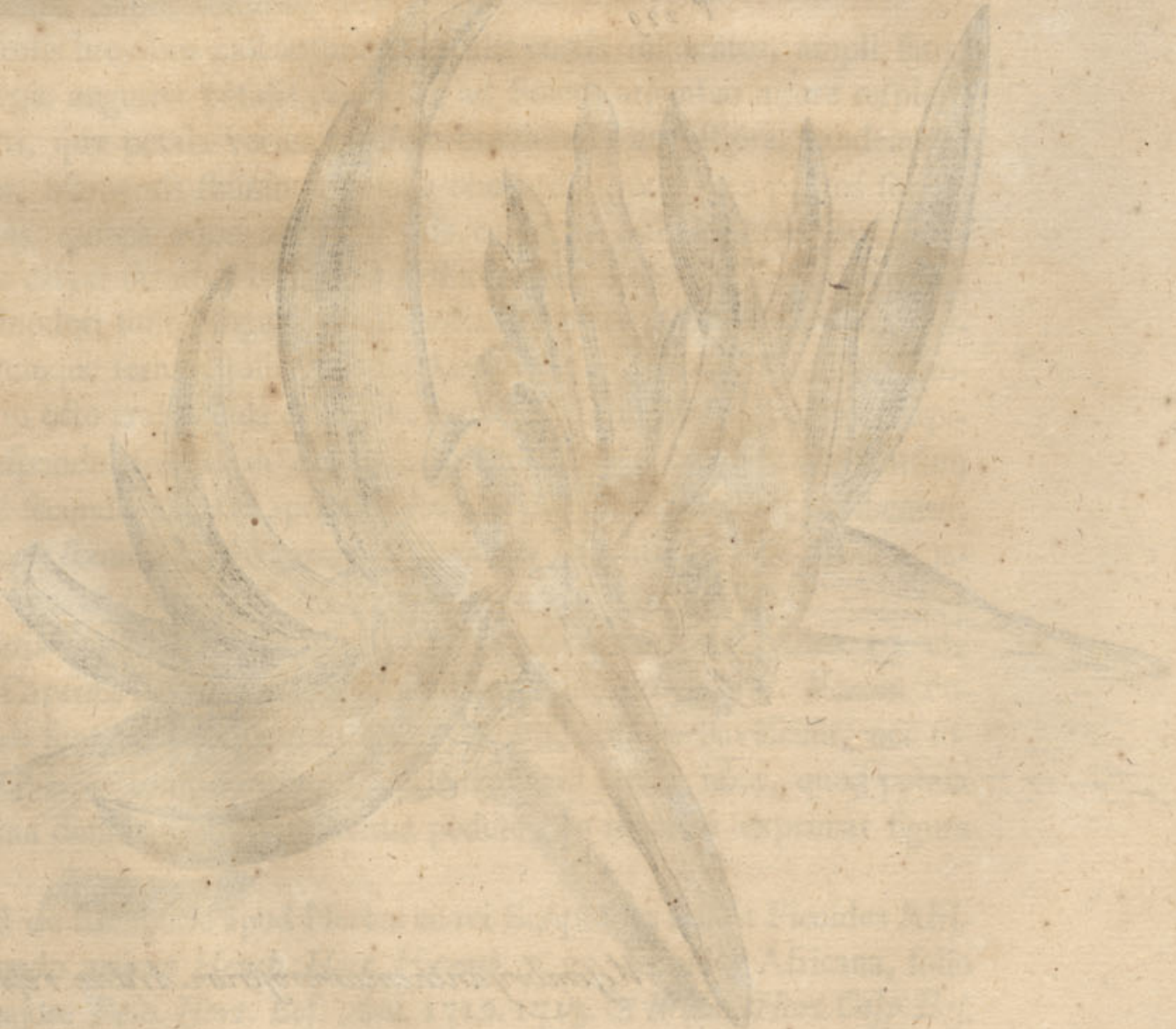
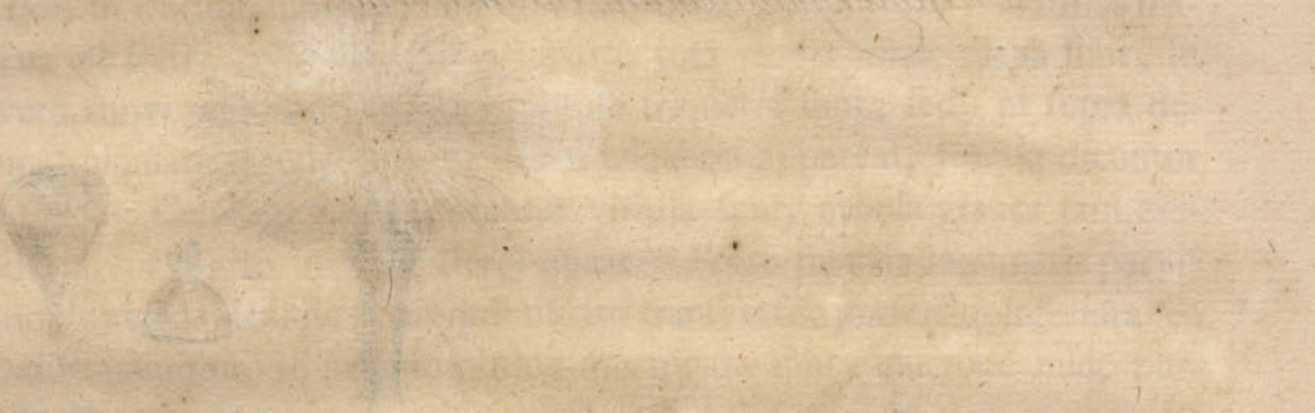

Albizia julibrissin
L. Mill.

T. CLARK

HORTICULTURE

Page 250

Mesembryanthemum calamiforme.

Mesembryanthemum rostrum Ardeæ referens.

MESEMBRYANTHEMUM CALAMIFORME

T. CLXXXVI. F. 228.

INTER Sessilia, quæ folia plana non habent, Mesembryanthema primum hoc esto, quod licet furculos aliquot plures per ætatem proferat, caule tamen proprie dicto destituitur; quod enim in medio caulis vel trunci locum obtinet, in terra solet latere, & radici potius accenferi debet. Plura autem huic speciei non tantum in furculis, sed & juxta hæc folia nascuntur, contrario situ decussatim confertim & dense prodeuntia, nunc surrecta, nunc modice incurvata, rigida, crassa & carnosæ, digitum circiter longa, quæ licet exacte teretia non sint, faciem tamen habent teretium foliorum, & ideo calamiformis nobis dicta fuit hæc species, eo quod vulgo in Anglia, nec admodum inepte, vocetur *The Quill-leaved Ficoides*. Sunt autem folia parte interiore, præcipue basim versus, leniter complanata, exteriori in dorsum subrotundum elevata. Quæ differentia in junioribus magis conspicua est foliis, ceu quæ interiori parte tota magis adhuc plana sunt, in exteriori vero convexa, & ideo proprie obtuse triquetra sunt; sed, ut supra demonstratum, quoniam rotunda magis, quam triquetra apparent, teretia dicuntur & calamiformia. Ceterum folia saturanter viridia sunt, nebula glauca tam evidenter obducta, ut digitis etiam abstergi queat. Porro punctis innumeris parvis viridibus notantur, & subinde lineis quibusdam transversis, præsertim inferiora seu annosiora, distinguuntur. In fastigio obtuse mucronata sunt, mucrone nunc pureo, nunc virente. Sapor austerus, adstringens.

Flores in furculis brevibus nascuntur, pediculis curtis insidentes, ampli satis, e plurimis oblongis angustis petalis candidis, ad Solem argenteo nitore resplendentibus, conflati, quæ petala versus medium breviora & angustiora, tandemque filamentosa fiunt, filamentis staminum munia obeuntibus, & apices parvos subrotundos gerentibus, quibus æque ac filamentis color est pallide flavescens. Embryoni medio & calyci firmiter adnascuntur flores, nec inde sine laceratione extrahi possunt: Inodori sunt, singulique aliquoties circa meridiem aperiuntur. Solent autem plerumque serius, Julio nempe, Augusto & Septembri mensibus, comparere. Stylus in octo crassiuscula cuspidata segmenta divisus intra stamina & apices latet, cui respondet fructus in octo loculamenta divisus, quæ partes seorsum figura marginali secunda & tertia, prima vero flos plenius explicatus, exhibentur, in quo filamenta & stamina magis sparguntur, quam ab initio, ubi in conum, laxiorem tamen, congesta sunt.

Figura ejus satis laudabilis prostat inter *Plantas Succul. Dec. II. Tab. 19.* ubi p. 10. Ficoides Capensis humilis, Cepæ folio, flore stramineo vocatur. Verum flores plane candidi sunt, præterquam in medio, ubi dilutissime flavescunt, nec folia Cepæis adeo bene comparantur. In floris figura id saltem noto, quod petala subito in minima desinant, nec intermedia pedetentim tenuiora exprimat figura illa.

Silentium est de hac specie apud Herbariæ rei Scriptores, nisi sit Ficoides Africana, folio rotundo majore *Heuch. Hort. Vitemb. p. 22.* Ficoides Africana, folio longo tereti, majore *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. 1713. & Wehm. Hort. Casp. Bos.*

MESEMBRYANTHEMUM ROSTRUM
ARDEÆ REFERENS T. CLXXXVI. F. 229.

SESSILE & hoc Mesembryanthemum est, ex meris foliis constans, cujus flores adhuc videre non licuit, luteos autem esse suspicor. Folia latiuscula crassa sunt, parte interiori plana, exteriori convexa, (unde proprie triangularia dici nequeunt) dorso lato, in quo puncta latiuscula albida, non valde crebra, observantur, parte vero interna ea minus conspicua sunt, nisi Soli obvertantur, & tum non valde evidentem. Color ipsis ex albido glaucus est: sapor aquosus, nonnihil pungens. Summitates plerumque obtusæ, nonnunquam aliquantum aculeatæ sunt. Versus basim aliquousque conjuncta manent folia hæc & corpus teres, bulbi oblongi specie, efficiunt, quod folia aliquot exarida aliquousque cingunt, quod non facile observatur in aliis speciebus, inde sursum vergunt ab initio, dein a se invicem recedunt & exteriora versus plerumque reflectuntur, subinde vero nonnihil incurva, & per margines inæqualia ac denticulata vel asperata sunt, juniora præsertim folia, quæ non raro altius, ac figura nostra monstrat, incisa sunt. Quod hanc speciem ab aliis potissimum distinguit, sunt folia in corde posita, quæ sibi appressa surgunt, rostrum Ardeæ non male exprimentia, a qua differentia nomen formatum est, & quibus placet, Anglice *The Heron's Bill* vocare poterunt.

Hujus loci videtur, Ficoides Africana folio ensiformi obscure virenti, flore longo pediculo infidente *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 239. n. 8.* Schwerino in Cat. dicta videtur hæc species, Ficoides Africana humilis, folio oblongo, externa parte rotunda, interna plana: & forte *Boerhaavio Ind. Alt. p. 290. n. 9.* Ficoides Afra folio triangulari, dorso lato, parum excavato, crasso glauco, in aculeum brevissimum abeunte.

Conferatur Aloë Africana glabro folio, minutissimis cavitatibus notato *Comm. Plant. Rar. p. 76. Fig. 25.*

MESEMBRYANTHEMUM RICTUM FELINUM
REPRÆSENTANS T. CLXXXVII. F. 230.

QUONIAM Auctor Plantarum Succulentarum alteram huic similem speciem, quæ sequenti Capite describitur, Anglice *Dogs-Chaps* vocavit, hanc *Cats-Chaps*, ob dentes magis incurvos, vocare libuit. Tota sessilis est, ex albido glauca, foliis ad basim pallidioribus, in medio & extremitatem versus saturatiore colore glaucescente præditis, crebris maculis rotundis albidis, quæ luci obversæ pori apparent, præsertim versus extremitatem, respersis. Folia autem ex adverso dense sibi imposita cruciatim nascuntur, & juniora folia hinc inde per fasciculos emittunt, per quos planta propagatur. Crassa sunt & valde succulenta, unde planta, ne putrescat, per hiemem parcissime irriganda. Breviora sunt quam sequentis, magis resupinata, minus triquetra, sed dorso rotundiore prædita, aculeis crebrioribus longioribus incurvis, spinulis tenuibus mitibus terminatis, prædita. Quæ spinulæ nunc albescunt, nunc leviter rubent, aculei etiam ad margines albescunt, & folia porro in extremitate lineam albicantem habent, quæ versus folii dorsum continuatur.

Flos

F. 230.

Mesembryanthemum rictum felinum representans.

I. CXXXVII

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Flos primum in medio sedet, postea plures ad latera successive erumpunt, omni prorsus pediculo destituti, capitulo seu embryoni insidentes subrotundo, unde calyx porrigitur, in quinque oblonga (duo latiora & tria angustiora) segmenta divisus, segmentis in dorso elevatis & calycem pentagonum efficientibus. Ceterum flos satis similis est sequentis flori, & eodem tempore, nempe circa pomeridianam tertiam, se aperit, & sub noctem denuo clauditur, coloris intus aurei, (nulla rubedinis tinctura transparente) extus e luteo pallide rubentis, e triplici quadruplicive petalorum integrorum cuspidatorum, interius nonnihil minorum, ordine constructus. Stamina numerosa, magis, quam sequentis, sparsa, apices oblongo-rotundos, flori concolores, gerunt. Stylus in quinque tenuia fila divisus vasculum quinque-capsulare indicat.

Vascula autem rotunda sunt, sessilia, nullis omnino pediculis prædita, in summitate circulo subfusco, a calyce marcido formato, coronata, in cujus centro styli quintuplicis vestigia, in ambitu vero quinque eminentiæ virentes extant, quæ & ipsæ cum stylo totidem loculamentis divisum vasculum indicant. Vascula hæc in medio Tabulæ num. 1. & 3. integra, 2. dissectum, exhibentur. Ceterum figura superior plantam cum flore inaperto, ut calyx appareat, inferior plantam cum flore aperto repræsentat. Observandum autem figuram utramque ad plantam juniorem factam, ubi & flores & folia pauciora; annosiores foliis & floribus magis abundant.

Serius apud nos plerumque, Augusto nempe & Septembri mensibus, floret elegans hæc Mesembryanthemi species, quæ antehac aliquoties Horto Elthamensi illata per hiemem ob putredinem interiit, tandem vero a Jo. Henr. de Sprekelsen recuperata floruit, & siccius servata duravit, floresque singulis fere annis libere profert.

A *Schwerino in Cat. Hamb.* vocatur, Ficoides Africana humilis, Aloës facie, foliis triangularibus spinosis, rictum exprimentibus, flore aureo, ut significavit laudatus modo Amicus, qui opera Schwerini in re hortensi usus fuit. Et hujus procul dubio loci est, Ficoides Afra, folio triangulari ensiformi crasso, brevi, ad margines laterales multis majoribusque spinis aculeato, flore aureo ex calyce longissimo *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 12.* Ceterum videtur etiam hujus loci esse, Ficoides Africana, folio triangulari crassiore, spinulis inermibus ad marginem instructo *Wehm. Hort. C. Bos.*

MESEMBRYANTHEMUM RICTUM CANINUM
REFERENS T. CLXXXVIII. F. 231.

FOLIA habet crassa, obtuse triquetra, parte superiore plana, inferiore in obtusum dorsum desinentia, conjugatim transversò situ posita, versus extremitatem latiora, basim versus contracta, pallide glauca, aculeis dentiformibus in marginibus superioribus, quam in præcedenti specie, brevioribus, paucioribus & rigidioribus (innoxiiis tamen) versus fastigium saltem armata; qui dentes mucrones plerumque purpurascens habent & nunc sursum nunc deorsum spectant, in junioribus (in quibus rictum præcipue expriment) & mediis foliis magis conspicui, nam in inferioribus & natu majoribus foliis sensim oblitterantur.

E foliorum medio, Julio & Augusto mensibus, unus alterve prodit furculus, foliorum

liorum aliquot minorum conjugationibus cinctus, e quibus pediculus nunc solitarius, nunc gemini, nunc terni nascuntur, teretes, inferius tenuiores, superius versus calycem crassiores, longitudine biunciali & quadrantali, in quibus flores nascuntur satis ampli, aureo colore ad Solem resplendentes, extremitatibus puniceis, parte exteriori ex flavo rubescentes, e numerosis petalis cuspidatis, sibi incumbentibus, conflati, quorum extremi margines ab insectis plerumque arrosi sunt. Flos id peculiare habet, quod nonnisi pomeridiano tempore, circa tertiam nempe & quartam horam, expandatur, noctu rursus contrahatur; ita perstat, per aliquot dies se aperiens & claudens, dein marcescit. Stamina plurima medio flori inhærent, valde gracilia, non multum sparsa, sed circa stylum surrecta, in quibus apices plurimi lutei hærent. Stylus e quinque tenuibus corniculis cirrosis constat, cui respondet embryo quinquelocularis; vascula autem raro perfecit, sed plerumque ea vel emarcescunt, vel putrescunt, ubi vero ea maturantur, parva sunt, quinque tuberculis in superiori parte prædita, quibus totidem subsunt loculamenta, semina plura arenosa continentia, cujusmodi vasculum seorsum est appictum. Calyx in quinque segmenta pæne æqualia (duo reliquis tantillum longiora videntur) dividitur.

Est Ficoides Capensis humilis, folio triangulari prope summitatem dentato, flore luteo *Bradl. Plant. Succ. Dec. II. p. 8. fig. 17.* in qua figura petala omnia eadem magnitudine minus accurate designata, nec stamina rite expressa, nam in umbonem nimis latum diffusa sunt. Ficoides Africana folio crasso trilaterali cruciata, apice obtuso, & interiori parte canellato *Schwer. Cat. Quid canellato? an potius cancellato?* Ficoides Africana triangulari majori glauco & denticulato folio *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. 1713. & Wehm. Hort. C. Bos.*

Hujus etiam loci suspicor, Ficoides Africanum foliis ad summitatem dentatis, qua parte bina foliola ad denticulos arcte copulantur *Pluk. Amalth. p. 88.* Ubi in junioribus, inquit, foliis ferræ ita inter se mutuo aptantur, ut bina illorum folia sibi invicem articulatione quadam conjungi videantur. Et sane aculei in hac & præcedenti specie in junioribus foliis ita mutuo committuntur, ut ipsa folia proxime se tangant, sed quoniam folia ad summitatem dentata dicit Plukenetius, hanc potius, quam illam, ab eo indigitari existimo. Hujus porro loci videtur, Ficoides Africana humilis, folio triangulari glauco, dorso aculeato, flore luteo *Tourn. Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 28.* (In junioribus foliis dorsum nonnihil, in ceteris margines præcipue, aculeati sunt) Ficoides seu Ficus aizoides Africana humilis, folio viridi crasso longo, ad superiora spinoso, conjugato *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 14.* Ficoides Africana folio triangulari ensiformi, glauco crasso, ad margines laterales paucis inermibus spinis aculeato, flore in longo pedunculo aureo *Ejusd. Ind. Alt. p. 290. n. 11.*

Relatum habeo, a Botanicis Parisiensibus hanc speciem nunc ostendi pro Ficoides Africana folio triangulari lanceolato & aculeato *Tourn.* quo nomine Mesembryanthemum uncinatum scabrum, petalis purpureis circumarctis, designari suspicatus sum. Verum si hoc synonymon hujus loci sit, velim intelligere, quænam species sit, Ficoides Africana humilis, folio triangulari glauco, dorso aculeato, flore luteo *Tourn.*

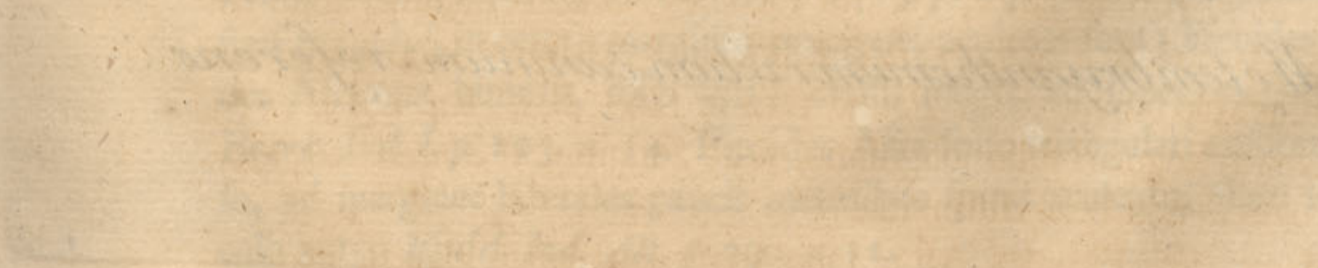
F. 231.

Mesembryanthemum rictum caninum referens.

11

PEARL'S HARBOR

ME 10

*MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS ROBUSTIS
ALBICANTIBUS T. CLXXXIX. F. 232.*

FOLIA inferiora oblique jacent, reliqua magis surrecta sunt, non, aut parum saltem, inflexa vel falcata: intima seu juniora, aliorum instar, appressa prodeunt. Ceterum folia longa, crassa rigidaque sunt, lævia & splendentia, interne vel superne plana, subtus in dorsum subacutum producta, quod dorsum parte inferiore obtusius & rotundius, summitatem folii versus acutius est & magis extat, quamvis omnia folii latera inter se proxime æqualia sint. Colore gaudent ubivis eodem, ex albo nempe eleganter glauco, nisi quod basim versus magis flavescant & lineis tenuibus transversis exarata sint, cum reliqua parte ubique æquabilia sint.

Floruit olim Elthami Augusto mense, sed mihi peregre absenti flores videre & designare non licuit; Patronus autem Horti amplos luteos fuisse referebat, pediculo longo crasso insidentes.

In Horto Chelsejano frequentius hieme floret, unde stolonem semimarcidum nactus figuræ meæ adpinxi, ex quo mihi constitit, vascula in plurimos (decem undecimque) loculos distingui, & multicapularia ea esse.

Figuram exhiberi existimo inter *Plantas Succul. Dec. V. Tab. 43. ubi p. 20.* vocatur, Ficoides Africana folio triangulari ensiformi, glauco crasso, flore amplo aureo. Folia videntur spatium Tabulæ accommodata esse, nam non tantopere incurva seu falcata me adhuc observasse memini, licet plurimas ejus plantas viderim: Florum pediculus justo longior videtur factus.

Ficoides Africanum triangulari robustissimo folio *Hermannus Parad. Bat. p. 172,* „Foliis, inquit, est inter omnes, quæ hæcenus innotuerunt, Ficoidis species „robustissimis glaucis, trigonis rigidis, digitum longis, pollicem crassis, multis, ut „prior (Ficoides Africanum erectum spinosum *Herm.*) in superficie foraminulis „non perviis insignitis; ceterum tardissime germinat, nam triennii spatium vix „giti longitudinem assequuta est. Utriusque fructus quinquecapsularis erat.” Hæc descriptio nostræ speciei respondet, nisi quod folia foraminulis imperviis insignita dicantur, quæ me nondum observasse memini, & quod nostræ fructus plura, quam quinque, loculamenta obtineat. Eandem descriptionem & nomen *Histor. suæ Plant. Tom. III. p. 366. n. 16.* inseruit *Rajus.*

In *Flora Norib. p. 166.* ni fallor, vocatur Ficoides Africana humilis, folio triangulari, longo glauco: & a *Schwer. in Cat.* Ficoides Africana, folio triangulari longissimo, flore amplo sulphureo: a *Peinio* vero in *Hort. Bos. Ann. 1712. 1713.* Ficoides Africana triangulari folio longissimo, flore aurantio, si concedamus Hortulanos floris colorem non bene distinxisse.

Demum videtur esse, Ficoides Afra, folio triangulari longo glauco, marginibus obtusis *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 10.*